

OBSTARĄŻ (1) ai

N sg m obstarąż.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład): obstarý.

Będący w podeszłym wieku: Longius propectus aetate. Obftárąż/ wczefnie ftáry/ podftárzály. Mącz 478a.

Synonimy cf OBSTARZ.

Cf **OBSTARZ**, [**OBSTARZAŁY**]

DJ